

Tribuna lliure

Carta oberta al Dr. Pere Maza

Distingit company i bon amic: En la solitud del meu despatx, després de llegir i rellegir la teva carta de dimissió dirigida al nostre honorable i comú amic el President del Sindicat, lletra que surt a la llum en la Secció "Tribuna lliure" del darrer número del BUTLLETÍ corresponent al mes d'octubre, em posa en el deure de comentar el seu contingut en les mateixes columnes i en la mateixa Secció, no volent tampoc cometre el *mancament de la clandestinitat parcial*.

Perquè ens mantinguem en el més enlairat pla de palestra, tan sols he d'invocar l'antiga i estreta amistat que a ambdós ens uneix; la confiança que en mi dipositaren els teus avant-passats des dels primers anys de la meua vida professional, m'obligava, sols sigui per agraïment, a guardar-te i a ofrenar-te la més lleial amistat. No pensis que vagi per aquest motiu a emprar un to paternal; el trobaria poc escaient, quan les coses poden dir-se sense ofensa dins de la més franca camaraderia.

I entro ja, sense més preàmbul, al fons de la qüestió: acuses d'una faisó categòrica a la Junta de Govern del Col·legi de Metges de Barcelona per haver provocat la dimissió del Secretari del Sindicat, *company que tant com els que més, ha treballat i amb ple èxit per enrobustir i consolidar l'obra del nostre Sindicat; donant com a únic oficialment reconegut una, al teu entendre, puerilitat que s'ha aprofitat per disquisicions arbitràries sobre el grau de delicadesa del mateix en dit assumpte*, un afer entre cirurgians pertanyents a Companyies d'Assegurances per accidents del treball; doncs bé, volgut amic, quan aquesta qüestió tan pueril fou portada a la Junta del Col·legi, entitat que, com tu ben bé saps, té entre els seus

deures la fiscalització del comportament professional dels seus associats, obrà des del primer moment amb tota la lleialtat que la sagrada missió jutjadora exigeix als que per manament—també democràtic—han d'exercir-la; però—i aquí ve la demostració de què no hi ha hagut cap habilitat leguleyesca quan, en finir l'expedient, la Junta, per unanimitat, es pronuncià, no precisament—vist acuradament tot quant involucrava en la forma i estatuària, perquè leguleyescament no volgué enllocar-se en tal terreny, però sí com a Entitat professional volgué constés ben palesament, ens hauria estat més plaent veure sempre una major delicadesa en l'actuació germanívola del company denunciat.

Permete'm, amic Maza, que et recordi que els mancaments entre professionals poden ésser per acció i, també, per omissió: els primers cauen de ple dins l'articulat de sancions encara vigent en el dia d'avui; els segons s'emmarquen de ple en els dictats de les nostres consciències, llei la més humana i conscient, aplicable també en una o altra forma per les associacions professionals, ja que els plecs més freqüents a dirimir són més bé de caràcter moral sorgits en la vida de relació entre els consocis.

Vaig a posar-te un exemple, que dissortadament es repeteix entre nosaltres, per així aclarir-te el concepte que jo tinc dels mancaments en l'exercici de la nostra professió: en la pràctica diària se'ns mor un client, la família entra en dubte de la intervenció científica que hi tinguérem—perquè la mort mai no és culpable—i en la primera ocasió que se li presenta exposa la seva sospita de la nostra ineptitud a un altre company i aquest—